

РИТАМ ШКОЛЕ

Часопис Основне школе "Свети Сава" Велика Плана

БРОЈ 4 ФЕБРУАР 2018.

тема броја:

**СЛЕДИМО
КОРАКЕ ПРЕДАКА**

Драги читаоци,
Представљамо вам четврти број нашег школског часописа који садржи извештаје, репортаже, интервјуе којима смо испратили бројне активности у току првог полугодишта школске 2018/2019. године. Уз то, часопис је обogaћен ученичким радовима, али и другим, занимљивим садржајима који нису у директној вези са радом школе.

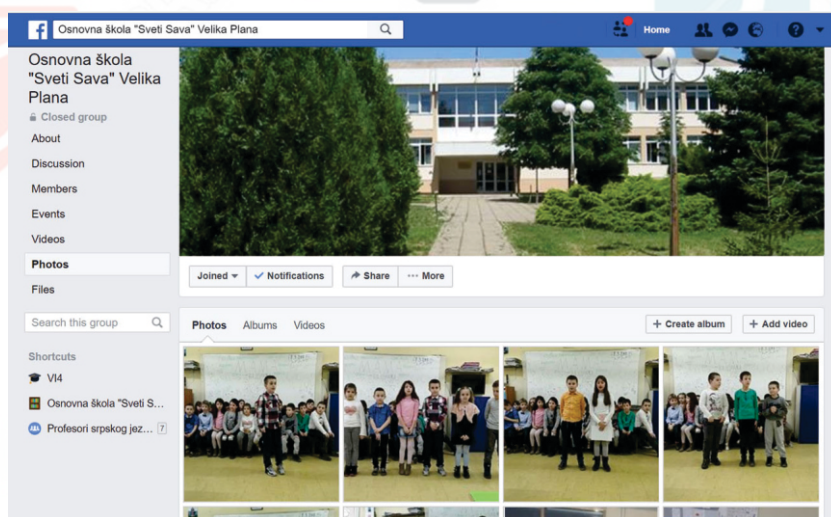
Још једном позивамо све заинтересоване ученике да се као аутори и сарадници прикључе раду новинарске секције.

Подсећамо читаоце да све вести и друге актуелности могу пратити и путем сајта школе, као и на нашој фејсбук станици.

Срдечно,
ваша редакција

сајт школе: <http://www.svetisavavp.rs/>

фејсбук страница: <https://www.facebook.com/groups/svetisava.velikaplana/>

БЕЗБЕДНОСТ ДЕЦЕ НА ИНТЕРНЕТУ

У циљу подизања нивоа свести деце, родитеља и наставника о ризицима коришћења дигиталних технологија, а у организацији Националног контакт центра за безбедност деце на интернету, у нашој школи одржана је интерактивна презентација коју су реализовали едукатори из Центра.

Путем Центра, Министарство спроводи саветовање деце, родитеља, ученика и наставника, као и свих других грађана о предностима и ризицима коришћења интернета и безбедним начинима коришћења нових технологија. Едукатори, који су били наши гости, оржали су презентацију у три термина, прво ученицима петог и шестог разреда, а потом и родитељима и присутним наставницима. Презентацији су присуствовали и ученици осмог разреда који ће пренети научно својим вршњацима и ученицима седмог разреда. Више информација на сајту <http://pametnoibebezbedno.gov.rs/>.

У СУСРЕТ САВИНДАНУ

Свети Сава - Узор младима наших дана

Истинска је радост нама, православним Србима, празновати и подражавати „Лучу отацства српскога“, најдивнијег српског сина, Растка Немањића, у монаштво названог Саву, Светог Саву. Данас у овим смутним временима, када су дела милосрђа и човекољубље сведени на формате хуманитарних организација и спорадичне „изливе“ добротворства кроз штампане медије, прави је моменат да уђемо у „ходнике времена“ Немањићког доба, у време када су формирано темељи нашег верског, културног и националног идентитета и да потражимо пројављену Истину кроз „љубав ка ближњем свом“.

Велики српски жупан Стефан Немања, који владаше „свима српским земљама“ имао је небројено мноштво искушења, од борбе са браћом код Пантина до прогањања богумилске јереси, али са увереношћу срца свога он: „Добар рат ратова, трку заврши, веру одржа“ (2.Тим.4,7). И остави нам у аманет своје завештање, кроз перо Милета Недића: Кад владар зида цркву, не зида је за себе, ни за своје синове, ни унучад, него за народ који ће је кроз векове походити. Тако се ствара држава. А црква је чедо моје, велика корабља, лађа која пливи према дубоким и далеким нама незнатим временима и људима. У који год век доплови, довешће и нас и показати нас нашим још нерођеним потомцима.

Потомство Светог Симеона Мироточивог, та благородна лоза Немањића, обилује мноштвом божанствених плодова вере, али један изданак би „ плод молитве, од Бога дан, Богу и намењен“ благородни младић Растко Немањић. Задивљујуће је читати и слушати о младићу од седамнаест година, кога не понесе сила, власт и богатство српског царства већ га понесе и донесе у Свету Гору почетак Премудрости – страх Божји.

У данашње време, деца Расткових година имају тежак задатак угледања на детињство младог Растка, услед другачијег социјалног миљеа и озрачја одрастања, али ипак не и претежак јер је Христос увек „исти јуче и данас и до века“ (Јевреј.13,8). Васпитавање детета подразумева целокупан животни ангажман и мобилисање

свих снага родитеља, али и учитеља ради истрајавања на путу „Истине и Живота“. И управо пут до Свете Горе, водио је Растка до висина, и то не само до високог пирга где се замонашио као монах Сава, већ и до духовних висина решености и одлучности да љубав према Богу стави пре љубави родитељске испунивши Христове речи из Јеванђеља: „ Који љуби оца или матер већма него мене, није мене достојан; и који љуби сина или кћер већма него мене, није мене достојан (Јев.по Мат. 10,37)

Како каже владика Николај Велимировић: „Овако чудне речи може ти рећи само Онај, који има више заслуге за твој живот, него ли твој земаљски отац и мајка. Овако се усуђује говорити једино Онај, који те више љуби него што те љубе отац и мајка; Онај који љуби и твога сина и твоју кћер више него што их ти можеш љубити. Отац и мајка родили су те само за овај тренутни живот, а Он те рађа за вечни живот; отац и мајка родили су те за муку и понижење, а Он те рађа за вечну радост и вечну славу. „

Млади монах Сава позива и оца и мајку да се „старају о својим душама“ и да не траже сина натраг, у отаџбину имајући на уму управо протумачене речи Христове о старању за вечни живот и Царство небеско. Неколико година касније, Стефан Немања, у монаштво Свети Симеон Мироточиви долази на Свету Гору и сусреће се са својим сином Савом, који постаје Учитель његов и духовни вођ. Захвалимо се Богу на таквој родитељској љубави и поштовању, која је за данашње време само „идеал из давних времена“ јер по речима Острошког монаха: „Да имамо љубави према својим остарелим родитељима никада не би било старачких домова и људи који умиру сами и скоро заборављени од свих“.

Свети Сава, не само да се брине о старости очевој него представља Господу молбу: „ Нека од мене душу твоју Господ тражи. Ја сам твој пост и стајање и клањање. Ја сам твој труд, и то по души труд; на мени је твој грех, ако га има.“ Заиста, запањујућа је снага и љубав Савина. Остаје нам вечан узор и у љубави родитељској!!! Ко може избројати трудове и патње, свеноћна бденија, молитве младог босоног монаха Саве што по врлетима и висинама Светогорским хођаше у жељи да насити пустињаке и иноке. Колико блага даде Свети ништима и убогим, које среташе на својим путевима и чудесно исцељиваше!

Поставши архиепископ све српске земље, просвећиваше народ свој у земљи и расејању, на Светој Гори Атонској, у Хиландару, Студеници и Жичи. Не просвећиваше га само речима већ и делима јер: Како је говорио, тако је и творио!

Да ли се данашње јавно мњење може саобразити према моралним и друштвеним начелима које постави Свети Сава? Да ли друштво помаже убогим и ништима нашега доба? Разлучује ли овце од јаради? Изобличава ли јереси савременог доба што провејавају кроз медије

величајући идолопоклонство, материјализам и хедонизам? Савремена идеологија се своди на егоцентризам, борбу за популарност и стицање материјалних добара. Са овим је уско повезан и грех себељубља, гордости односно угађања себи по сваку цену.

Наиме, потпуна супротност од свега онога што нас је учио и научио учитељ наш Свети Сава: да држимо веру непостидну, љубав нелицемерну, милостињу Богоугодну, или како у беседи својој у Жичи каза: „ Ни старање о животу без праве вере у Бога не може нам што помоћи, нити нас право исповедање вере без добрих дела може представити Господу, него треба обоје заједно да бива, да Божји човек буде савршен! Јер вера спасава, када чини добра дела љубављу према Богу“. Према томе, свака врлина проистиче из јединства са Христом у Литургији пошто свака доброта и благодотлазе од Господа.

Закључујемо да је Други човек мој ближни који ми је важан, и волим га, иако ми може бити и непријатељ, и узима све што је моје; али, он је мој брат у Христу, мој вечни сабрат, икона Свете Тројице. На крају те молимо Свети, на твој дан, Савиндан:

Поучи нас, лучоношо српског рода,
да се грешноме твојем роду,
грех на грех не дода(је),
и замоли благог Христа, што ће судит свету својој:
Да поштеди Србља твога, изданак лозе
СВЕТОРОДНЕ! Амин.

Марија Павловић, вероучитељица

ПОСЕТА ПОЗОРИШТУ

У пратњи својих одељенских старешина ученици од 1. до 4. разреда посетили су 21.9.2018. године позориште "Масука" у Великој Плани. Посета је планирана Годишњим планом рада. Том приликом гледали су позоришну представу "Звездано дете". Била је ово прилика да се отпочне развијање културолошке свести првака, позитивних социјалних односа, љубави према драмској, и уопште, према уметности, развијање естетског укуса ученика и да им се приреди едукативна забава. Деца су уживала.

Слађана Бужек

УНАПРЕЂИВАЊЕ КОМПЕТЕНЦИЈА

Радионица „Моји другари и ја ван школе“

Дана 14.09.2018. са ученицима специјалне наставе реализована је радионица под називом „Моји другари и ја ван школе“. Одлучили смо да последње летње дане проведемо у природи. Да бисмо то остварили направили смо детаљну припрему. Прво смо се договорили са родитељима око датума, времена и локације. Затим смо у школи детаљно размотрили правила понашања и направили листу жеља и активности којима бисмо волели да се бавимо. Неке од њих смо и реализовали, а неке су замењене новим, неочекиваним и занимљивим. Шетали смо по природи и воћњаку, дружили се са животињама, играли са играчкама, опробали се у столарским пословима, свирали на синтисајзеру и уживали у роштиљу под дрветом. Све у свему, супер смо се провели. Пошто су наши домаћини Слађана и Миодраг Стојадиновић рекли да смо били сјајни гости, надамо се да ће се овакво дружење поновити!

Радионица „Ја у кухињи“

Ученици специјалне наставе 27.11.2018. учествовали су у радионици за унапређивање компетенција „Ја у кухињи“. Радионица је организована и реализована са циљем да ученици овладају одговарајућим редоследом и неопходним корацима приликом припремања хране, као и елементарним вештинама употребе прибора за јело. Том приликом, ученици су упознати са правилима која се тичу одржавања хигијене руку и ноктију, суђа и простора у коме се храна припрема. Као задатак имали су да направе воћну салату. Након активности везаних за хигијену, ученици су приступили љуштењу и сецкању воћа, затим мешању и сервирању у чинијице. Кроз све кораке пролазили су уз помоћ или само надзор дефектолога, у складу са њиховим личним способностима и могућностима. Радионицу су зачинили уживањем у воћној салати. На крају су сав прибор и посуђе опрали, док им је осмех красио лица током читавог дана. Током реализације посетила нас је психолог школе Тања Маринковић.

Јелена Тодоровић, учитељица

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

Бројним активностима обележена је Дечја недеља

И ове године Дечја недеља у нашој школи обележена је бројним активностима у којима су малишани имали прилике да науче много тога, покажу своје вештине, открију нове таленте и да се притом забављају и уживају. Дечја недеља је ове године била прилика да се скрене пажња најшире јавности на проблем насиља над децом, а сви одговорни актери позову на чврсто и умрежено деловање у циљу нулте толеранције према насиљу и заштите сваког детета у нашем друштву. У том светлу, овогодишња Дечја недеља одржана је под слоганом: **МОЈЕ ЈЕ ПРАВО ДА ЖИВИМ СРЕЋНО И ЗДРАВНО** – за одрастање без насиља.

У понедељак 1.10.2018. програм је отворен радионицом: „Реци СТОП сваком насиљу“ (од 1. до 4. разреда), гледање клипова, цртање и писање на ту тему (Како препознати? Које се обратити?). Ученици 3. и 4. разреда су гледали снимак представе „Како упропастити живот онлајн“ из ИТ каравана са познатим глумцима. Ученици 1. и 2. разреда су гледали цртани филм „Ненасилна комуникација“. У доњем холу одржан је „Првачки фестивал“, где ученици првог разреда представљају себе друговима (песмом, глумом...). Ученици III 1 били су гости на отварању Дечје недеље у Основној школи „Други шумадијски одред“ у Ракинцу, где је реализовано седам радионица и јесењи базар.

У уторак 2.10. настављено је у истом ритму. У доњем холу одржана је радионица ЗАГРЉАЈ ЗА ОДРАСТАЊЕ БЕЗ НАСИЉА: Бесплатни загрљаји у нашој школи одакле деца поручују да загрљај-симбол ненасилне комуникације има свој универзални језик који сви разумеју.

Трећег дана реализован је пројекат „Стоп дискриминацији“ који је америчка влада одобрила бившој ученици Основне школе „Свети Сава“, Бојани Малетић. Циљ пројекта је стварање средине без дискриминације и промовисање хуманих вредности. Наши прваци су 3.10.2018. били део овог пројекта и кроз низ занимљивих активности пуно научили. Истог дана је у холу школе одржана продајна изложба дечијих радова ученика другог, трећег и четвртог разреда-ревија ручно прављених играчака, продаја, размена и поклањање.

Четвртак је био Дан отворених врата. Посета ученика првог разреда председнику општине, пријем, представљање, разговор, питања, предлози, размена знања и искустава. У школи је организовано форум позориште „Решавамо проблеме без насиља“, у којем су учествовали ученици другог, трећег и четвртог разреда.

Круна овогодишњег програма и активност коју су ученици с нестрпљењем ишчекивали био је маскембал, који је организован у петак, 5.10.

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

У овогодишњој Дечјој недељи и ученици специјалне наставе узели су учешће у више активности. Укључили су се у гледање и анализу анимираног филма „Ненасилна комуникација“, делили су бесплатне загрљаје, посетили изложбу дечијих ручно прављених играчака, одгледали представу Форум позоришта „Решавамо проблеме без насиља“ и са својим маскама прошетали и отпоздравили родитеље у публици.

Толеранција, емпатија, међусобно разумевање и пружање вршњачке подршке представљају кључ успешне инклузије ученика са тешкоћама у развоју у школско окружење, а затим и у ширу друштвену заједницу. Само ненасилан приступ може довести до позитивних исхода, а уједно и нас саме учинити бољим члановима друштва.

Посета фестивалу Волим што сам дете

У току Дечје недеље сваки дан од понедељка до недеље (од 1. до 7. октобра) одржавају се занимљиве активности за ученике и наставнике. У суботу 6.10.2018. у школи „Вук Караџић“ у Крњеви одржан је дечји фестивал где се ученици из разних школа окупљају и такмиче. Окупиле су се школе из Велике Плана, али и из околних места наше општине. Прва дисциплина била је музички тобоган. Нашу школу представљале су: Софија Старчевић, Јана Раденковић и Јелена Шћепановић. Друга секција била је плес. Тамара Голубовић, Катарина Павловић, Јована Стојановић, Анђела Игњатовић, Јелена Ракић, Сара Стоименов, Катарина и Магдалена Милосављевић играле су фолклор. Освојиле су прво место у тој категорији. Паралелно са другом одржавале су се трећа и четврта категорија тј. цртање и писање литерарних радова. У цртању су учествовале Катарина Антонијевић, која је освојила прво место, и Миња Спасић, а у писању су учествовали Филип Стефановић и Сара Ранковић који су такође однели прво место у овој дисциплини. Претпоследња дисциплина била је „Игра без граница“ која је била подељена на четири дела. За нашу школу такмичили су се Николина Стојановић, Милица Ђокић, Тадија Симић, Марина Трпески и Давид Благојевић. Прва игра била је „скакање у џаку“. Друга игра била је прављење пирамиде од пластичних чаша. Трећа категорија је слободно бацање у кошарци и последња је била игра са балоном. Миња Спасић се такмичила и у последњој дисциплини такозваној „Ја имам таленат“. У тој категорији учесници су могли да покажу било који таленат, наша Миња је певала. Наши ученици постигли су завидне резултате на овом такмичењу, а за то велике заслуге имају наставници наше школе: Гордана Шћепановић, Данијела Дабовић, Мира Доганџић и Марко Прокић.

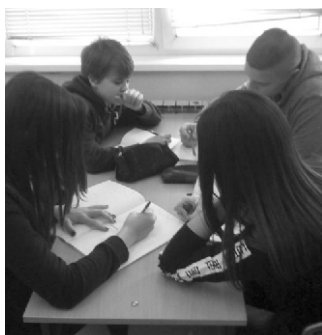
Општи утисак је одличан. Организатор тј. Основна школа „Вук Караџић“ био је на висини задатка, беспрекорно је организовала дочек деце, одржавање свих дисциплина и дружење после званичног дела. Једном речју, оцена пет.

Николија Панчић, 7-4

УГЛЕДНИ ЧАСОВИ У НАШОЈ ШКОЛИ

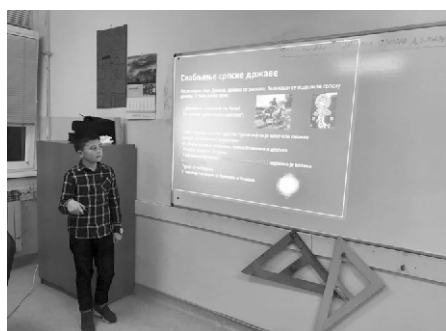
УГЛЕДНИ ЧАС МАТЕМАТИКЕ

Наставница математике Маја Грујић одржала је у одељењу 7-1 угледни час са наставном јединицом „Дијагонале и углови у многоуглу“. Ученици су комбинацијом облика рада, пре свега групним радом, усвојили и утврдили знање из ове области. Прво су урадили задатке, а онда су се забавили попуњавањем и решавањем осмосмерке и укрштенице. Часу су присуствовале директорка школе Марија Савић, педагог Маја Тењи и наставнице Гордана Шћепановић, Сузана Николић и Сандра Радивојевић које су имале све похвале за одржан час.

ТЕМАТСКИ ДАН У РАЗРЕДНОЈ НАСТАВИ

Учитељица Славица Милетић је одржала тематски дан „Слабљење српске државе“ у одељењу 4-2. Сви ученици су били изузетно активни и одушевљени овим начином рада. Ево делића атмосфере са тих часова.

ПРОЈЕКТНА НАСТАВА

Отпочела је реализација пројектне наставе у првом разреду

Од ове школске године ђаци првог разреда основне школе уче по новом плану и програму, који, између осталог, предвиђа увођење пројектне наставе као обавезног часа у недељном распореду. Настава усмерена на исходе, којим је дефинисано шта ученик треба да зна на крају одређеног разреда, односно нивоа школовања, уз међупредметно повезивање садржаја, кључне су тачке реформе чији је циљ да ђаци стичу функционална знања уместо учења чињеница напамет.

Први пројекат наших првака носи назив "Од куће до школе" и посвећен је безбедности деце у саобраћају. Представник Црвеног крста је одржао првацима предавање на ову тему, а деца су затим изашла у непосредну околину школе и заједно са саобраћајцем поручила возачима: "Возачи, деца вас лепо моле успорите поред школе". Возачи који возе полако поред школе добили су зелену јабуку, а они који возе брзо црвену.

Други пројекат одржан је под слоганом "Нек` се чује, нек` се зна ко се лепо понаша". Пројекат је реализован у одељењу 1-2, циљ пројекта је усвајање и примена правила лепог понашања на различитим местима и у различитим ситуацијама: правила лепог понашања у школи, на улици, у гостима, у позоришту, у пошти, у продавници, за столом... Сви ученици су били јако активни, заинтересовани и уложили су много труда.

Слађана Бужек, учитељица

ЛИКОВНИ РАДОВИ

Вукашин Дабижљевић

Јана Перић

Ана Милорадовић

Божидар Живковић

Софија Старчевић

Јована Стојановић

ЛИКОВНИ РАДОВИ

Јована Здравковић

Кристина Петковић

Степа Јоцић

Катарина Антонијевић

Ива Зеленика

Теодора Гашић

ПРОДУЖЕНИ БОРАВАК

Интервју са Сандром Коларевић, учитељицом у продуженом боравку

Прве године школе су тежак период привикавања за родитеље, учитеље и ђаке који су тек на прагу откривања својих могућности, сањања нових снова и откривања талената. Деца која по први пут пређу праг школе постају бела платна која у амбијенту школе уз помоћ родитеља и наставника полако постају осликана, свако другачије и посебно на свој начин.

Полако се крећући тим путем деца ће се сусрети са разним људима, местима и догодовштинама. Свако од њих стварајући посебну успомену која ће можда већим делом бити смештена у школи или у слободнијој и опуштенијој атмосфери продуженог боравка њихове школе. Међу топло обојеним зидовима и украсним намештајем дневног боравка, родитељима школе Свети Сава пружена је прилика да својој деци обезбеде пар додатних сати организованих активности које су пропраћене будним оком учитељице Сандре Коларевић.

„Дан у боравку обично почиње доласком деце, а након тога се наставља свеопштим разговором или гимнастиком, након тога два сата је посвећено учењу и завршавању домаћих задатака. Остало време пре поласка у школу деца проводе у слободним активностима различитог карактера“, одговорила је учитељица Сандра на питање о томе

како изгледа уобичајен дан у боравку. У радним часовима боравка који трају од 8 до 13 време је испуњено разним активностима међу којима цртање спада у најпопуларније. Групне игре су такође битан део у распореду дневног боравка, а неке од најомиљенијих међу децом су: између две ватре, игре луткама у ручно направљеној кућици, друштвене игре и ликовне радионице.

Аспекти у раду са децом на које се највише пажње обраћа су предмети српски језик и математика. „Помоћ деци је у боравку увек доступна, наравно српски језик и математика јесу важни, али некада учитељска помоћ из боравка сеже у друге предмете попут музичког када је потребно нешто одсвирати или објашњавање неке природне појаве у случају природе и друштва“, изјавила је учитељица Сандра.

У великом броју деце која време проводе у боравку највећи број њих су ученици првог и другог разреда. „Није лако прилагодити се свима због великог броја деце различитих узраста“, признала је учитељица Сандра, „зато смо увек у потрази за новим иновативним идејама како да време које они проводе у боравку учинимо што занимљивијим и прилагодљивим за све узрасте.“ За децу најомиљенија дешавања су групни излети са осталима. Тада се и осећају слободније и износе више креативних идеја које касније примењују на часовима у боравку. Неке од најзанимљивијих идеја које су деца изнела су: папирнате шифре за њихове ормариће, цртежи који када се преклопе откривају потпуно другачије слике, папирнати украси за прозоре и намештај, измишљене игре.

„Сматрам да је једна од најбољих ствари у боравку поверење које родитељи указују учитељима, њихово поверење и њихово знање да су деца у сигурном и топлом сигурно значи многимима!“, одговорила је учитељица Сандра. Међу децом без обзира на различитости у годинама постоје добра пријатељства и ситне зврчке које се на крају реше правећи боравак правим дечијим другим домом пуним осмеха, игара и хиљада других догодовштина које ће вероватно исписати срећан крај у причама о вилама и змајевима у бајци званој детињство.

Јована Здравковић 7-3

ГЛАС УЧЕНИКА

Улога ученичког парламента у школском животу

Ученички парламент је саветодавно тело који чине по два ученика из сваког одељења седмог и осмог разреда. Задатак ученичког парламента је да наставницима приближи жеље и интересовања ученика у бољем формалном и неформалном образовању, али и сами чланови парламента понекад преузимају улогу предавача и преносе знање својим вршњацима. Ученички парламент има веома важну улогу у школском животу, најпре због другачијег начина предавања и разговора са ученицима (тј. вршњацима), али и због бољег познавања ученичких жеља.

Ученички парламент у нашој школи је функционалан и рад парламента може се приметити како кроз бројна предавања о озбиљним темама, тако и у реализацији друштвених и забавних програма као што је журка седмака и осмака! Ученички парламент чини двадесет ученика, а парламентом координише председник парламента са својим замеником. Парламент се бави важним темама које се тичу основаца, као што су насиље на интернету, међусобних проблема, вршњачким насиљем, али и тиме како постати добар лидер групе и како бити користан члан школе или неке групе!

Ову годину ученички парламент је започео са темом „насиље на интернету“ која је веома озбиљна! Представници парламента су о овој теми причали са ученицима од првог до четвртог разреда и кроз предавање их упознали о опасностима на интернету и начинима како се заштитити од тих опасности.

Интервјуисали смо Дуњу Пуповац после предавања ученицима другог разреда о насиљу на интернету, а ево шта је она рекла:

Шта је задатак ученичког парламента?

– Задатак (Ђачког) парламента је да дода мало занимљивости у школски живот. Ми то радимо кроз другачија предавања која су сасвим другачија од оних који би неки учитељ или наставник реализовао!

Зашто је ђачки парламент важан за школу?

– Па ја бих рекла да је важан због учествовања самих ученика у раду у школи, јер је сасвим другачије када разговарамо о некој теми са нашим вршњаком и када разговарамо са разредним старешином.

Шта ти се највише свиђа код ученичког парламента?

– Засигурно то што, нама, ученицима даје могућност да разговарамо о неким темама које су озбиљне и сами да пронађемо решење за њих, укратко зато што можемо да будемо донекле независни од старијих.

Милан Марковић, 8-4

САЈАМ НАУКЕ

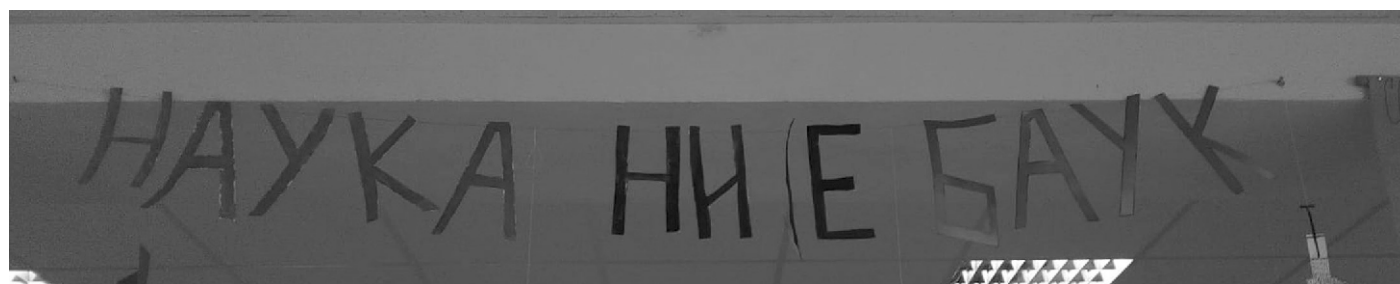
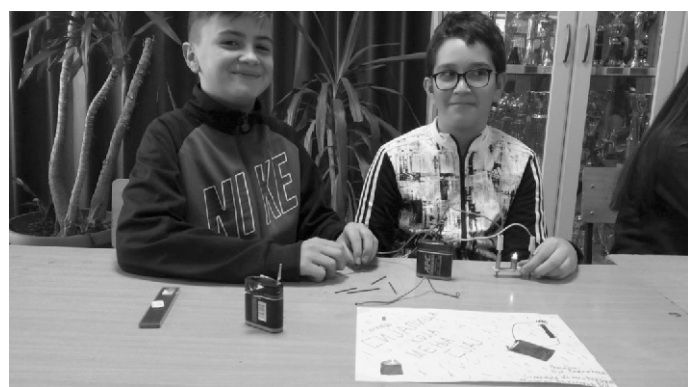
И ове школске године одржан је сајам науке

У петак 7.12.2018. одржао се још један сајам науке у Основној школи „Свети Сава“. Доста пре самог почетка сајма у 11:30 часова, ученици су већ припремили своје штандове са пуно различитих експеримената. Наставници природних наука су са својим ученицима организовали разне огледе. Заступљене науке и дисциплине биле су физика, хемија, математика, географија са геологијом, биологија са ботаником, зоологијом и екологијом, техника и технологија.

Припреме су трајале око месец дана. Неки од ученика су припремали потребне реквизите, док је остатак декорисао простор. Присуствовали су иченици нижих разреда и ученици других школа из околине. На сајму је било доста животиња, може се рећи највише до сада, а посебну пажњу су привукле девојчице из петог разреда са својим белим чупавим псима.

Сви циљеви овогодишњег сајма су остварени, а нама је циљ био првенствено да се сви лепо забавимо, а после и да демонстрирамо нижим или вишим разредима наше огледе и разне игре.

Теа Кованџић и Анђела Милошевић, 6-3

МАГЛОВИТ ВРТ

СВЕТИ САВО, ЗАПАЛИ У НАМА
СУНЦА НЕУГАСИВА, СУНЦА
СВЕТОСАВСКА

Исто сунце све нас греје,
Иста рука све нас мази.
Куда ћемо, како ћемо,
Свети Сава на нас пази.

Чудно неко време дошло,
Не зна човек куд је пошђ.
Заборавља свога брата,
На погрешна куца врата.

Човек греша,
Човек пати,
Корак крене
Па се врати.

Свети Сава тад се јави,
И покаже пут му прави.
Помогао он је свима,
Ко се моли и ко веру има.

И кад је хладно,
Кад снег бели веје,
Молитва и вера нашу
Душу греје.
Сунце, које сија, које се не гаси,
На нас увек мисли и
Увек нас спаси.

Матеја Тодоровић 6-2

Заљубио сам се!!! Сирено душе моје! Мрзим те, помутила си ми ум причама о дубинама мора и тајнама шуме које са твојих усана потекоше.

Поломила си ми срце хиљаду пута и разнела га у милион комада. Ипак, сваки комад као каква комета, ужарена и усхићена, твојој орбити лети. Кад год покушах да те уберем из врта овог зеленог, трње ме твоје спречи, горке капи крви из руку мојих потекоше. О животе мој, о рано моја целивана, незацељива, шта ћу ја са тобом?

Беше јутро кад те у врту видех, роса капљаше са твојих румених листова, сунце се толико постиде пред твојом лепотом да није хтело ни излазити, али га ипак лепота твоја привуче себи. Од тог јутра лик ме твој опседа, бестиднице једна! Како се усуђујеш у сну походити ме? Ем у сну, но и на јави.

Кренух ја ливадам зеленом ка орачу, кад одједном магла грану преда ме. Усред магле ти се нађе, нађе и показа... Крену ме као опијеног водити и у једном трену нађосмо се у врту школе где се упознасмо први пут кад те видех. Неколико пута си ме водила на нека места и враћала ми успомене, увек бих као опијен пратио те. Али овог пута у магли ум ми се полако навикну и ја се истргох из шипова твојих који ме чврсто држаше. Почех сам ходати по магли. Уграбих прилику и чврсто те обгрлих. Сада ниси могла нигде бежати. Успео сам да откријем нешто више о твојој тајни. Сваком новом реченицом која ми је откривала тајну магла се смањивала, али први твој трзај ослободи те из мог загрљаја и ти побеже у маглу. Прошло је доста таквих момената док на крају магла не нестаде. Скривао бих се и ја понекад у тој магли али сада, сада је магла отишла и твоја тајна изађе на видело. Волиш ме!!!

Вељко Вучићевић, 8-3

ШТА ЈЕ ТО ШТО МЕ ТИШТИ

Нешто што настити требало би да буде нека велика мука. Нешто што нам не да мира. За мене, на моју велику срећу, код мене је тако нешто, ипак сасвим супротно и само ми доноси безграничну срећу сваким даном.

Моја сестра се зове Милица. Она је фантастична. Невероватно је добра, паметна и лепа, и сви је као такву и познајемо. Воли играње и дружење, али ипак је најбитније то што она воли све око себе. Она свуда шири љубав, а то најбоље зна цела породица. Сваки од јутарњих загрљаја је мек као јастук и топао као сунце.

Ја сам увек ту за њу. Никада је не бих оставио саму. То се једном ипак догодило, и никада више. Играли смо се у великом дворишту код деке у селу. Почели смо да играмо жмурке и ја сам бројао. Она је отишла да се сакрије док сам ја споро бројао. Надао сам се да ћу је наћи одмах иза угла, али није била тамо. Након пуно викања, нашао сам је иза једне старе куће док је и она тражила мене, такође врло уплашена. Тада сам јој обећао да је више никада нећу оставити.

Драго ми је што имам нешто што ме заиста мучи. Моја сестра је више потребна мени него што сам ја њој, јер је њена доброта безгранична, и врло ми је, уствари, драго што је имам.

Милан Паприкић, 8-2

ТАВАН ПОРОДИЧНЕ КУЋЕ

Постоји доста ствари које свако од нас није знао о прошлости и детињству својих родитеља. Пуно пута сам слушала маму како ми је препричавала неке делове свог одрастања и безброј пута сам чула чувену реченицу: „У моје време...“ Волела сам да је слушам када ми је причала о томе, али сам увек знала да има још пуно ствари које она није поделила са мном.

Одлучила сам да питам баку. Она је увек отворена за разговор и најбоље зна своју ћерку. Селе смо заједно у фотеље поред топлот камина и кренуле у путовање кроз време. Причала ми је како је мама била веома несташна, али ми је рекла да ћу се у то најбоље уверити ако се попнем на таван и пронађем старе црно-беле слике.

Обузело ме је невероватно узбуђење, али и мали страх јер никада раније нисам била на старом тавану. Скупила сам храброст и полако отворила стара, попуцала, оронула, дрвена врата која су све време ужасно шкрипала. Све је било потпуно мрачно. Упала сам фењер и прво што сам угледала је паучина која се налазила свуда. Потпуно очекивано, јер годинама нико није долазио овамо. На другом крају просторије налазила се огромна полица препуна некаквих књига. На последњој полици пажњу ми је привукла једна на око светлуцава књига. Била је превисоко, нисам могла да је дохватим. Окренула сам се па пронађем нешто на шта бих могла да се попнем и спазила сам једну већу кутију. Стала сам на њу и дохватила веома прашњаву књигу. Мало сам дунула по њој како бих скинула прашину и тада сам тек видела наслов. Књига је била о старим вилама. Прелистала сам је, али то није било оно што сам тражила. Са друге стране зида била је још једна полица са плишаним играчкама. Није их било пуно, а и то мало што их је било, било је похабано и скоро уништено. Угледала сам и мамину омиљену играчку из детињства и одмах сам је шчепала мислећи да ће мами бити драго да је види.

Најзад сам нашла малу кутију у којој су стајале слике. На њима је била сва моја родбина. Уживала сам гледајући их и сви су ми изгледали јако срећно на њима. Било је и оних „уплаканих“ слика, као што је слика на којој је мама плакала јер је поломила бакину нову вазу. Покупила сам и то. Дуго сам се задржала и морала сам да се вратим доле, а, морам признати, било ме је страх када би на сваки мој корак стари под кренуо да пуцкета. Једном сам чак угазила у малу бару која се ту створила због старог крова који је прокишњавао. Затворила сам врата тајни и свих прошлости, које чу више истражити други пут.

Дошла сам до баке, а убрзо је стигла и мама. Показала сам јој њеног меду и почела да се смејем њеној слици, а она је само пустила сузу и прислонила слику ка срцу.

Без обзира на то колико овај таван изгледа безвредно, мрачно и старо, он уствари крије све оне лепе, заборављене и најбитније тренутке наших живота и чудно је колико нам је само мало потребно да бисмо се усрећили, али нам често баш то мало недостаје.

Теодора Гашић, 7-4

НОВА ГОДИНА

Новогодишња приредба, најлепше јелке, маске и поклони

Празник који има посебан значај и којем се свако дете радује је Нова година. Нову 2019. годину сачекали смо бројним и веома занимљивим актиностима.

Ученици млађих разреда извели су приредбу под називом „Празници нам стижу”.

У школском холу одржана је изложба ручно прављених новогодишњих украса и јелки родитељима, ђацима и посетиоцима. У припремању и реализацији ове изложбе учествовали су ученици нижих разреда са својим учитељима. Свако одељење је имало део изложбеног простора. Изложба је протекла уз велико одушевљење деце и родитеља. Комисија под вођством наставника ликовне културе Живослава Јовановића прогласила је најбоље направљене украсе.

1. место освојио је ученик 2/3 – Јован Димитријевић

2. место освојила је ученица 1/3 – Лена Јоцић

3. место освојио је ученик 4/1 – Андреј Бабић

Сви учесници су похваљени за своје радове, а ова три ученика награђена дипломама и симболичним наградама за Дан школе.

Ученици првог разреда имали су тематски дан посвећен празницима.

ПРОСЛАВИЛИ СМО ДАН ШКОЛЕ

Велики број активности поводом Савиндана

Чини се је овогодишњи Савиндан обележен никад бројнијим бројем активности. Поред традиционалне приредбе у позоришту, поводом једног од највећих српских празника, релизована су бројна дешавања у школи и ван ње. Навешћемо само нека: светосавски ликовни конкурс, изложба најуспешнијих радова у Дому омладине, рецитовање најлепших стихова посвећених Светом Сави, конкурс за најбољу макету цркве, спортски сусрети ученика и наставника,

У светосавској приредби учествовали су чланови хора, ученици талентовани за свирање и певање, чланови рецитаторске секције који су извели пригодни рецитал, чланови драмке секције представили су се драматизацијом бајке „Немушти језик“, а ученици из специјалне наставе су, поред редитала, на крају приредбе свима измамили осмехе на лица и загрејали срца извођењем песме „Другарство“ са свим учесницима.

На почетку приредбе директорка школе је, након поздравног говора, доделила награде најуспешнијим ученицима на ликовном конкурс, такмичењу за најлепше стихове посвећене Светом Сави и конкурс за најбољу макету цркве.

Фотографије са спортског сусрета наставника и ученика, светосавског квиза знања и предавања историчара.

#ЈАПАН

Јапан је једна од најзанимљивијих земаља на планети. Култура Јапана је изузетно фасцинантна и занимљива, веома уникатна и због тога је Јапан и веома добро место за туристе. Упознаћемо се са неким занимљивостима о овој земљи.

Да ли сте знали да Јапан има око 130 милиона становника, што значи да су 2 од 100 становника света Јапанци.

Површина Јапана је 378.000 квадратних километара! Јапан има преко 6 800 острва. Јапански бруто национални производ је други у свету, на првом месту су САД.

Јапан има трећи најдужи очекивани животни век у свету са мушкарцима који живе до 81 године, а жене до скоро 88 година. Јапанци живе у просеку четири године дуже од Американаца. 21% проценат јапанског становништва је старији (старији од 65 година), што је највећи проценат у свету. Данас у Јапану има више старијих него деце. Јапанци имају тако ниску стопу наталитета да у продаји има више пелена за него пелена за бебе.

Преко 220.000 људи је погинуло током бомбардовања Нагасакија и Хирошима током Другог Светског рата, због чега је Јапан напустио ратну традицију. Једини Јапанац који је преживео олупину РМС Титаника 1914. године, Масабуми Хосоно, био је проглашен кукавицом у својој земљи зато што није умро са осталим путницима. Током Другог светског рата Јапан је бомбардовао Кину бувама зараженим бубонском кугом. Јапан и Русија још увијек нису потписали мировни споразум којим би се окончао Други светски рат због спора око Курилских острва.

Јапанска култура обухвата: бонсаи, кабуки, сумо, садоу, оригами и кимоно. Због тренирања таеквонда, једно време сам морала да носим кимоно, моја мајка тврди да сам изгледала као пекар и да ми је само шајкача фалила. За ову примедбу јој никад није било опрштено.

Јапанци су велики гурмани. Само 40% хране која се поједе у Јапану је и произведена тамо. У Јапану се сваке године баца 23.200.000 тоне хране што је скоро 5 пута више од хране сакупљене у циљу помоћи гладнима. Боже, једе ми се суши, не знам колико дуго могу да преживим пишући о храни. Јапан има више од 3.000 Мекдоналдс ресторана, највећи број у било којој земљи изван САД-а. Јапанци једу више рибе него било који други народ на свету, око 17 милиона тона годишње. Јапан је највећи светски увозник морских плодова, са шампима који чине отприлике једну трећину укупних, око четири милиона

тона годишње. Више од 20% јапанских протеина се добија кроз рибе и рибље производе. У Јапану, кит кет бомбонице долазе у укусима попут кукуруза на жару, камамбер сира, ерл греј чаја, грожђа и васабија. Јапанци изговарају кит кет као „кито катсу“, која звучи као „сигуран си да ћеш проћи“ на јапанском, и тако чини популаран поклон за студенте током сезоне пријемних испита.

Више од 5 милијарди порција инстант раменских резанаца се конзумира у Јапану сваке године. Кувар Момотофуку Андо изумео је први инстант „пилећи рамен“ 1958. Суши су присутни још од другог века. Почео је као начин да се сачува риба у Кини и на крају стигао до Јапана. Метода конзумирања сирове рибе и риже почела је почетком 17. века. Суши не значи сирово риба на јапанском. То заправо значи рижа зачињена сирћетом, шећером и сољу. Сирово риба нарезана и послужена сама без пиринча зове се сасхими.

Јапанке су опседнуте дијетатама и брендovima који представљају статусни симбол. Јапанци имају најлошији вид на свету, чак 40% популације носи наочаре или контактна сочива. Јапанци су прилично стидљиви и тешко испољавају осећања. Јапанска мода гангуро („црно лице“) почела је деведесетих година прошлог века и има младих жена које тамне кожу што је могуће тамније, избелујући косу, и користећи изузетно шарену шминку за разлику од традиционалног јапанског бледо-тамнокосог стандарда лепоте. У већини случајева тај тренд је прошао. Жене у древном Јапану црнеле су зубе бојом док су се бели зуби сматрали ружним. Ова пракса, названа охагуро, настављена је до краја 1800-их.

Токио је просторно мали, али представља срце политике, економије, дистрибуције и моде. Сви желе да живе у Токију, из тога разлога је Токио пренасељен. На 180 квадрата простора за живот долази 1 Американац, 11 Јапанаца и 192 становника Токија. Током „шпица“ у саобраћају, на свако зелено светло прође око 3.000 људи истовремено!!!

Анине, или анимирани јапански филмови и телевизијске емисије, чине 60% светске забаве засноване на анимацији. Анимација је тако успешна у Јапану да у земљи постоји готово 130 школа глуме. Картографија у Јапану је почела у 12. веку, а данас се више папира користи

за стрип него за тоалет папир у тој земљи. 1974. Хело Кити је била само торбица. Више од 20.000 Хело К и т и производа данас је на тржишту, укључујући тостере, инстант резанце, кредитне картице и тоалетни папир. За њене јапанске фанове, она је позната као „Кити Чан“. Јапанци имају више кућних љубимаца него деце.

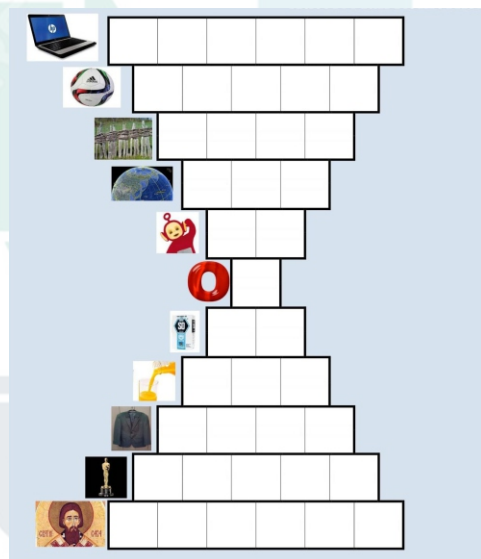
Гејша на јапанском значи „уметничка особа“ или „особа уметности“, а прве гејше су заправо мушкарци звани таикомочи и имали су улогу сличну западњачким дворским лудима.

Исидора Костић 7-4

АНАГРАМИ И ПАЛИНДРОМИ

Анаграм (или преметаљка) врста је загонетке у којој се преметањем слова неке речи или израза добија нова реч или израз.

Палиндром су речи, изрази, реченице, бројеви или други низови знакова и симбола који имају одређено значење било да се читају унапред, било уназад, односно одоздо и одозго.

ПАЛИНДРОМ

ХУЧИ, РОМОРИ
ТОПОТ И РОМОР

И ЧУХ ТОПОТ И РОМОР!
ХУЧЕ НЕКЕ РЕКЕ

НЕ ЧУХ: ОХ! ЕХ!
У ЧУДУ ЧУХ ЕХО.

ХУЧЕ НЕКЕ РЕКЕ,
НЕ ЧУХ РОМОР И ТОПОТ.

ХУЧИ, РОМОРИ
ТОПОТ И РОМОР И ЧУХ!

Сања Бајић

*Цела песма представља палиндром, може се исто читати и од краја ка почетку. Напознатији палиндром је „Ана воли Милована“, али ево још неких:

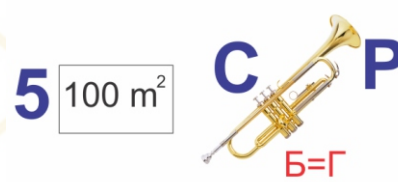
- Ана набра пар банаана.
- Не сеју, Саво, овас ујесен!
- Зови аутобус у суботу, а и воз!
- И чукунунук учи!
- Имају Арапи и пара у јамаи.
- А ту, под морање, макар и полагаано, она галопира камењаром до пута.

* Попуни пешчаник анаграмирањем (преметањем) слова које чине појмове означене сликама тако што ћеш притом додавати или изостављати по једно слово.

РЕБУСИ

□ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □

„Ако не читате новине,
ви сте неинформисани.
Ако их читате, ви сте
дезинформисани.”

— Марк Твен

„Не могу да
заспим, ако
нисам окружен
књигама”

— Хорхе Луис

Борхес

„Реци ми шта читаш
иа ћу ти рећи ко си.”

— Франсоа Моријак

„Књиге су хладни, али
поуздани пријатељи.”

— Цицерон

„Ако читаш оно што
сви други читају,
можеш само да мислиш
као и сви остали”

— Харуки Мураками

„Од оној што није било и
што никад неће бити, праве
вешти йисци најлепше
йриче о оном што јесте.”

— Иво Андрић

„Читање неке добре књиге
корисно је по здравље као
и телесно вендање.”

— Кант

„Остаћи равнодушан према
књизи - значи лакомислено
осиромашити свој живот.”

— Иво Андрић

„Сода без књига слична
је телу без душе.”

— Цицерон

РИТАМ ШКОЛЕ

Редакција часописа: Душица Аксентијевић и Марко Прокић

Техничка обрада: Марко Прокић